

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 101.892 van 17 december 2001
in de zaak A. 108.779/IX-2991.**

In zake : Daniël MYLLE,
 wonende te LUBBEEK,
 Kraaiwinkelstraat 22

tegen :

De Post.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Daniël MYLLE op 10 augustus 2001 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 4 juli 2001 van zijn onmiddellijke chef waarbij hij met ingang van dezelfde datum wordt afgezet;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekende partij de vernietiging vordert van dezelfde beslissing;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd W. VAN NOTEN;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 8 november 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 10 december 2001;

Gehoord het verslag van staatsraad L. HELLIN;

Gehoord de opmerkingen van advocaat I. MARTENS, die verschijnt voor verzoeker, en van inspecteur L. VANHOOREN, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd W. VAN NOTEN;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Verzoeker is postman in het sorteercentrum Antwerpen X.

1.2. Op 2 april 2001 wordt door twee personeelsleden van Antwerpen X vastgesteld dat verzoeker postzegels van zendingen verwijderd en deze in de zak van zijn stofjas steekt.

Verzoeker wordt bij de postmeester geroepen die hem vraagt de zakken van zijn stofjas leeg te maken. Het blijkt dat hij een plastic zakje met 292 afgestempelde zegels bij zich heeft.

Nadien wordt verzoeker gevraagd zijn klerkast te openen alwaar 180 niet afgestempelde en 792 afgestempelde postzegels worden aangetroffen.

1.3. Bij zijn ondervraging geeft verzoeker toe op de grond gevonden postzegels te hebben opgeraapt, en ook zegels van collega's te hebben gekregen. De niet afgestempelde zegels zou hij van thuis hebben meegebracht.

Twee andere personeelsleden van Antwerpen X verklaren bij hun ondervraging dat zij verzoeker in het verleden zegels van zendingen zagen afnemen en pakjes openen.

1.4. Dezelfde dag wordt verzoeker door de postmeester van Antwerpen X uit de dienst verwijderd.

Op 5 april 2001 wordt beslist zijn bezoldiging te verminderen en wordt hem het recht ontzegd om aanspraken op bevordering en op weddeverhoging te laten gelden.

Op 11 april 2001 wordt hij in het belang van de dienst geschorst.

Verzoeker tekent tegen deze beslissing beroep aan bij de commissie van beroep.

1.5. Met een aangetekende brief van 11 april 2001 deelt de postmeester van Antwerpen X aan verzoeker mee dat tegen hem een tuchtprocedure wordt aangevat wegens de volgende feiten :

"Op 2 april 2001 werd vastgesteld dat u postzegels van zendingen afnam. In uw zakken zat een plastic zakje met 229 afgestempelde zegels. In de kleerkast bevonden zich 180 niet-afgestempelde postzegels en 792 afgestempelde postzegels. Dit werd vastgesteld in het bijzijn van een getuige. De meeste zegels, ook de niet-afgestempelde, droegen op de keerzijde sporen van zendingen waar ze afgetrokken waren".

Verzoeker wordt uitgenodigd om zich bij de postmeester te verantwoorden op 13 april 2001. Er wordt hem meegedeeld dat hij het dossier kan inzien en dat hij zich bij het onderhoud mag laten bijstaan.

1.6. Op 13 april 2001 wordt hij door de postmeester gehoord. Deze deelt hem mede dat als straf de afzetting wordt opgelegd.

1.7. Op 19 april 2001 dient verzoeker een bezwaarschrift in waarin hij toegeeft afgevallen postzegels te hebben opgeraapt en gedeeltelijk vastgekleefde zegels van de zendingen te hebben afgenomen. Hij zet ook uiteen dat hij van verscheidene collega's zegels heeft gekregen.

1.8. Op 24 april 2001 beslist de postmeester om de tuchtstraf "afzetting" te behouden op grond van de volgende motivering :

"- Betrokkene geeft in zijn bezwaarschrift toe dat hij postzegels van zendingen heeft afgenomen.

- Heeft bij aanwerving verklaring getekend over diefstal, verduistering, achterhouding, ... en de mogelijke gevolgen daarvan.

- Heeft de goede naam van De Post in het gedrang gebracht tegenover klanten.

Kan bij De Post niet meer benuttigd worden omdat zijn chefs geen vertrouwen meer in hem kunnen stellen".

1.9. Verzoeker dient tegen die tuchtstraf beroep in bij de commissie van beroep.

1.10. Op 20 juni 2001 brengt de commissie van beroep unaniem een voor verzoeker ongunstig advies uit.

Het advies luidt als volgt :

"Gelet op de toch bijzondere ernst van de ten laste gelegde feiten gepleegd tijdens de dienst in hoedanigheid van personeelslid van De Post nl. aftrekken van postzegels van briefwisseling die moest worden verwerkt.

Gelet de feiten door betrokkene tijdens zijn verhoor op de zitting werden toegegeven, de schriftelijke toegeving in zijn bezwaarschrift dd 19 april 2001 dat zich in het dossier bevindt en de getuigenverklaringen acht de Commissie de ten laste gelegde feiten bewezen.

Gelet op de proportionaliteit tussen de ten laste gelegde feiten en de sanctie is de Commissie na beraadslaging, bij geheime stemming, van advies :

De leden gaan unaniem akkoord met de 'Schorsing' in het belang van de dienst met ingang van 11 april 2001 en met de op 24 april 2001 opgelegde 'Afzetting'.

De ambtenaar-verdediger van het voorstel nam aan de beraadslaging niet deel".

1.11. Op 4 juli 2001 beslist verzoekers onmiddellijke hiërarchische meerdere dat verzoeker met ingang van die datum wordt afgezet. De beslissing luidt als volgt :

"De onmiddellijke chef,

Gelet op artikel 118§ 2, 2e lid van het Administratief Statuut van de Postambtenaren,

Gelet op mijn beslissing van 24 april 2001 waarbij ik aan MYLLE D.A., postman van het kantoor Antwerpen X de afzetting heb opgelegd om de volgende redenen:

- het afnemen van postzegels van zendingen
- in het bijzijn van een getuige werd vastgesteld dat zich in de zakken van dhr. MYLLE een plastic zakje bevond met 229 afgestempelde postzegels terwijl er in zijn klerkast 180 niet afgestempelde en 792 afgestempelde postzegels werden aangetroffen
- de meeste van de aangetroffen zegels droegen op de keerzijde sporen van zendingen waarvan ze waren afgenomen;

Overwegende dat betrokkene in zijn bezwaarschrift toegeeft dat hij postzegels van zendingen heeft afgenomen daar waar hij bij zijn aanwerving een verklaring ondertekende in verband met diefstal, verduistering en achterhouding en de mogelijke gevolgen ervan;

Overwegende dat dhr. MYLLE door het wegnemen van postzegels van postzendingen de goede naam van De Post bij de klanten in het gedrang gebracht heeft en dat hij bij De Post niet meer kan tewerkgesteld worden omdat zijn chefs geen vertrouwen meer in hem kunnen stellen;

Overwegende dat betrokkene op 2 april 2001 uit de dienst werd verwijderd en geschorst in het belang van de dienst met ingang van 11 april 2001, wegens dezelfde feiten;

Gelet op het ongunstig advies van de Commissie van Beroep uitgebracht in zijn zitting van 20 juni 2001;

Overwegende dat bijgevolg mijn beslissing van 24 april 2001 behouden blijft,

Beslist :

Enig artikel : De heer MYLLE Daniël, Aloïs, postman, geboren op 12 september 1951, stamnummer 173.650-20 wordt afgezet met ingang van heden.

Deze beslissing zal aan betrokkene worden genotificeerd.";

2. Over de gegrondheid van de vordering tot schorsing.

Overwegende dat luidens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de bestreden beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de akte of het reglement een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1.1. Overwegende dat verzoeker met betrekking tot de eerste voorwaarde in een eerste middel de schending aanvoert van de materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel; dat hij hierbij argumenteert dat ten onrechte de indruk wordt gewekt dat hij bijna alle de door hem verzamelde postzegels eigenhandig van zendingen zou hebben afgetrokken, terwijl, zoals hij in zijn bezwaarschrift heeft toegelicht, de herkomst van de postzegels die bij hem werden aangetroffen verschillend was : een deel was opgeraapt, een deel had hij ontvangen van collega's en een deel bestond uit postzegels die losgingen en dreigden van de zendingen af te vallen; de laatste groep vormde slechts een miniem deel van het geheel; dat de miskennen van dit gegeven een schending inhoudt van de materiële motiveringsplicht; dat de overheid bovendien, op grond van de zorgvuldigheidsplicht, de door verzoeker aangewezen getuigen had moeten ondervragen om de ware toedracht van de feiten te achterhalen en in hun juiste context te plaatsen; dat de verklaring in verband met diefstal, verduistering en achterhouding die hij bij zijn aanwerving heeft ondertekend en waarnaar in de bestreden beslissing wordt verwezen in zeer algemene termen is gesteld en hieruit zeker geen richtlijnen volgen voor de situatie waarmee verzoeker werd geconfronteerd, namelijk gevonden of loshangende postzegels, zodat de verwijzing naar die verklaring niet dienstig is; dat ten slotte in de motivering van de bestreden beslissing ten onrechte gesteld wordt dat hij door het wegnemen van postzegels van postzendingen de goede naam van De Post bij de klanten in het gedrang bracht en dat hij bij De Post niet meer kan tewerkgesteld worden omdat zijn chefs geen vertrouwen meer in hem kunnen stellen, dat het volgens hem niet is omdat hij een misstap heeft begaan dat hij niet meer te vertrouwen zou zijn en dat hem ook ten onrechte wordt verweten dat hij de goede naam van De Post in het gedrang heeft gebracht omdat de zendingen gewoon verder behandeld zijn zodat er niemand benadeeld is en verzoeker trouwens geen weet heeft van klachten in dit verband;

2.1.2. Overwegende dat de verwerende partij hierop antwoordt dat verzoeker niet alleen bij zijn indiensttreding een verklaring heeft ondertekend waarin duidelijk wordt gesteld dat diefstal, verduistering en achterhouden van geld, in het algemeen worden bestraft met de afzetting, maar dat in de bestreden beslissing van 4 juli 2001 de redenen worden vermeld waarom wordt geopteerd voor de straf van de afzetting, namelijk het afnemen van postzegels van de zendingen, waardoor zijn chefs geen vertrouwen meer in hem kunnen stellen; dat de verwerende partij bij de vaststelling van de feiten zorgvuldig te werk is gegaan; dat verzoeker de feiten in zijn bezwaarschrift van 19 april 2001 zelf toegegeven heeft en dat die feiten door de getuigenverklaringen in hun juiste context zijn geplaatst; dat de verzachtende omstandigheden waarop verzoeker zich beroept, namelijk dat sommige postzegels hem werden gegeven door derden, niets verandert aan het feit dat verzoeker postzegels wegnam die niet zijn eigendom waren en dat dergelijke feiten niet kunnen worden getolereerd, aangezien De Post op de eerlijkheid van haar personeel moet kunnen vertrouwen; dat postzegels ten slotte een financiële waarde vertegenwoordigen zodat het dan ook evident is dat het afnemen van postzegels van zendingen als diefstal kan worden bestempeld;

2.1.3. Overwegende dat verzoeker niet betwist dat hij postzegels van zendingen heeft verwijderd en heeft achtergehouden; dat aldus de vraag of alle, dan wel slechts een gedeelte van de bij hem gevonden postzegels door hem van de zendingen werden afgenomen, niet relevant is; dat de verklaring die hij bij zijn aanwerving heeft ondertekend als volgt luidt :

"1. Diefstal, verduistering, achterhouding van geld, het laten verdwijnen en het beroven van poststukken hebben over 't algemeen de afzetting van de schuldigen en hun aanklacht bij het gerecht tot gevolg.

2. Voor geringe diefstallen die alleen de Regie aanbelangen (diefstal van materieel, kantoorbehoeften, enz. ...) worden dezelfde maatregelen toegepast";

dat het achterhouden van postzegels die hem niet toebehoorden en die hij gevonden heeft of die bij toeval in het bezit gekomen zijn niets anders kan zijn dan een vorm van verduistering en dat het afnemen van postzegels op zendingen een vorm van diefstal is; dat aldus niet ingezien wordt hoe voornoemde verklaring niet zou kunnen betrokken worden op verzoekers gedrag; dat de klanten van De Post er mogen op vertrouwen dat de aan De Post toevertrouwde zendingen op normale wijze, voorzien van postzegels, hun bestemming bereiken en dat wanneer de zegels van de zendingen verwijderd werden, zulks tot vragen en bedenkingen aanleiding kan geven die het vertrouwen in de goede werking van De Post schaden; dat de omstandigheid dat er geen klachten werden ingediend, niet er aan in de weg kan staan dat de

tuchtoverheid kan oordelen dat het wegnemen van postzegels van postzendingen de goede naam van de verwerende partij bij de klanten in het gedrang brengt; dat ten slotte verzoekers gedragingen die getuigen van oneerlijkheid, door de verwerende partij terecht als een ernstige breuk in de vertrouwensrelatie kunnen worden aangemerkt; dat het middel derhalve niet ernstig is;

2.2.1. Overwegende dat verzoeker in een tweede middel aanvoert dat de opgelegde straf "in kennelijke wanverhouding staat tot de gepleegde feiten wanneer deze in hun juiste context worden geplaatst en wanneer rekening wordt gehouden met belangrijke verzachtende omstandigheden"; dat hij hierbij uiteenzet dat hij slechts sporadisch loshangende zegels heeft afgenomen en dat de omvang van het tuchtvergrijp dan ook veel kleiner is dan de verwerende partij wil doen geloven; dat zijn handelwijze niemand echt benadeeld heeft en dat hij de zegels nooit te gelde heeft gemaakt; dat hij vlot aan het onderzoek heeft meegewerkt en dat hij de feiten, weliswaar geplaatst binnen hun juiste context, onmiddellijk heeft toegegeven; dat hij tot heden nooit een tuchtsanctie heeft opgelopen; dat, in zover de door hem ondertekende verklaring dienstig zou zijn, daarin gesteld wordt dat de vermelde overtredingen "over het algemeen de afzetting van de schuldigen" tot gevolg heeft, hetgeen de mogelijkheid geeft om ervan af te wijken;

2.2.2. Overwegende dat de verwerende partij hierop antwoordt dat de Raad van State slechts een marginale toetsingsbevoegdheid heeft over de zwaarte van de sanctie; dat gelet op de ernst van de feiten redelijkerwijze het niet ondenkbaar is dat enige met tuchtbevoegdheid beklede overheid voor die feiten de afzetting zou opleggen, aangezien verzoeker, ongeacht de verzachtende omstandigheden waarop hij zich beroept, zich heeft schuldig gemaakt aan het afnemen van postzegels van zendingen, wat beschouwd kan worden als diefstal; dat verzoeker bij zijn aanwerving een verklaring heeft ondertekend over diefstal, verduistering en achterhouding van geld, en de mogelijke gevolgen daarvan, zodat hij ervan op de hoogte was dat dergelijke feiten over het algemeen met de afzetting worden bestraft; dat ook de commissie van beroep unaniem akkoord is gegaan met de opgelegde tuchtstraf;

2.2.3. Overwegende dat de Raad van State ten aanzien van de aard en de zwaarte van een opgelegde tuchtsanctie slechts beschikt over een marginale toetsingsbevoegdheid zodat hij enkel een kennelijk in wanverhouding tot de feiten staande straf onwettig kan bevinden en dat voor het overige de tuchtoverheid op

discretionaire wijze oordeelt over de verhouding tussen de tuchtfeiten en de tuchtstraf; dat de Raad van State aldus alleen die sancties onwettig kan bevinden die kennelijk buiten verhouding staan tot de feiten waarvoor ze werden opgelegd, dit wil zeggen die sancties die als dermate buiten verhouding staand tot de feiten moet worden beschouwd dat geen enkele in redelijkheid oordelende overheid ze voor die feiten zou opleggen; dat te dezen de opgelegde straf niet als kennelijk onredelijk kan worden bestempeld, mede rekening gehouden met de omstandigheid dat verzoeker bij zijn indiensttreding een verklaring heeft ondertekend waarin hij ervoor gewaarschuwd werd dat diefstal, verduistering en achterhouding over het algemeen de afzetting tot gevolg heeft; dat het feit dat verzoeker niet alle zegels die bij hem werden aangetroffen van de zendingen zou hebben afgenomen geen gegeven is dat de tuchtoverheid tot een milder oordeel moest bewegen; dat de tuchtoverheid terecht er mag van uitgaan dat verzoeker door het wegnemen van postzegels op postzendingen de goede naam van de verwerende partij bij klanten in het gedrang heeft gebracht omdat de verwerende partij, gelet op de aard van haar opdracht, er moet op kunnen rekenen dat de eerlijkheid van haar medewerkers volledig onbesproken blijft zodat verzoekers oversten bij vaststelling van oneerlijk gedrag ook terecht hun vertrouwen in hem hebben verloren; dat dit middel ook niet ernstig is;

Overwegende dat aldus niet is voldaan aan een van de voorwaarden van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State; dat die vaststelling volstaat om verzoekers vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
zeventien december 2000 en een, door :

de H.	L. HELLIN,	staatsraad, wnd. kamervoorzitter,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

L. HELLIN.